ΖΕΥΣ ή ΔΙΑΣ

Ο Αρχηγός των Θεών του Ολύμπου και πατέρας ορισμένων εξ αυτών, όπως της Αθηνάς του Άρη του Ηφαίστου, σύζυγος της Ήρας. Γεννημένος στο Ιδαίον Άντρο και μεγαλωμένος στο Δίκταιο άντρο, σπήλαια στα βουνά της Κρήτης, πίνοντας το γάλα της κατσίκας Αμάλθειας.

Συχνά άφηνε τον Όλυμπο και επισκέπτονταν την γη από δε τις επισκέψεις του αυτές και στις σχέσεις του με θνητές, γεννήθηκαν Ημίθεοι όπως ο Ηρακλής, ο Μίνωας και άλλοι.

Σύμβολό του ήταν ο κεραυνός και ο αετός. Στο όνομά του δε, ορκίζονταν οι αρχαίοι Έλληνες και οι Ρωμαίοι. Τον Δία επικαλούνταν οι αθλητές που αγωνίζονταν κάθε τέσσερα χρόνια στην Ολυμπία. Την προστασία του ζητούσαν και οι επισκέπτες των Ολυμπιακών αγώνων (η πρώτη μορφή μαζικού τουρισμού στην παγκόσμια ιστορία) που ταξίδευαν από τα πέρατα του Ελληνισμού για να παρακολουθήσουν τους αγώνες.

ΜΙΝΩΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΣΤΗΝ ΚΝΩΣΟ

Βασιλιάς της Κρήτης, γιος του Δία και της Ευρώπης. Με την σύζυγό του Πασιφάη απέκτησαν την Αριάδνη, τον Ανδρόγεω, τον Δευκαλίωνα, την Φαίδρα και άλλα παιδιά. Συντάκτης των νόμων της Κρήτης και θεμελιωτής της ναυτικής υπεροχής του νησιού, βασίλευε εξουσιάζοντας το Αιγαίο πέλαγος.

Σύμφωνα με την μυθολογία ο Μίνωας είχε υποσχεθεί στον Ποσειδώνα να θυσιάσει προς τιμή του ένα θαυμάσιο ταύρο που είχε δει να αναδύεται από την θάλασσα. Αλλάζοντας γνώμη, κράτησε το ζώο και θυσίασε κάποιο άλλο αντ' αυτού. Ο Ποσειδώνας οργίστηκε και καταράστηκε την σύζυγο του την Πασιφάη η οποία απέκτησε ροπή προς την κτηνοβασία. Από την συνεύρεση της Πασιφάης και του ταύρου γεννήθηκε ένα τέρας, ο Μινώταυρος. Ο Μίνωας διέταξε τον αρχιμηχανικό του, τον Δαίδαλο, να κατασκευάσει ένα πολύπλοκο σύστημα υπόγειων διαδρόμων και στοών κάτω από το παλάτι όπου έκλεισε τον Μινώταυρο για να μην μάθει κανείς το τρομερό μυστικό. Στην συνέχεια κράτησε αιχμαλώτους τον Δαίδαλο και τον γιο του τον Ίκαρο.

Ο γιος του Μίνωα, ο Ανδρόγεω συμμετείχε σε αγώνες που διοργάνωνε ο βασιλιάς των Αθηνών Αιγέας. Λόγω του ότι κέρδιζε σε όλα τα αγωνίσματα, αντίπαλοί του τον δολοφόνησαν. Ο Μίνωας οργισμένος κήρυξε τον πόλεμο κατά της Αθήνας και έκανε ειρήνη όταν οι Αθηναίοι υποσχέθηκαν να στέλνουν ως ποινή κάθε εννέα χρόνια επτά νέους και επτά παρθένες νέες στον Μίνωα για να ταΐζει τον Μινώταυρο.

Όταν ο Δαίδαλος δραπέτευσε από την Κρήτη ο Μίνωας ορκίστηκε να τον βρει με κάθε τρόπο. Ταξίδευε από πόλη σε πόλη με ένα θαλάσσιο σπειροειδές κοχύλι προσφέροντας γενναία αμοιβή σε οποίον εύρισκε τρόπο να μετρήσει το μήκος του εσωτερικού σπειρώματος του. Όταν έφτασε στην Σικελία ο βασιλιάς Κόκκαλος υπέδειξε στον Μίνωα ότι δένοντας την κλώστη σ ένα μερμήγκι μπορούσε να προβεί στην μέτρηση. Αμέσως ο Μίνωας κατάλαβε ότι ο Δαίδαλος κρυβόταν στην αυλή του Κόκκαλου και ζήτησε την παράδοση του. Ο Κόκκαλος συμφώνησε και έπεισε τον Μίνωα να παραμείνει στην αυλή του και ξεκουραστεί, κάνοντας ένα μπάνιο. Κατά την διάρκεια του μπάνιου η κόρη του Κόκκαλου τον σκότωσε με ζεματιστό νερό. Η σωρός του στάλθηκε πίσω στην Κρήτη και τοποθετήθηκε σε ειδική σαρκοφάγο.

Μετά τον θάνατό του οι θεοί έκαναν τον Μίνωα κριτή στον Άδη (ο Άγιος Πέτρος της εποχής του). Ο Αιγός έκρινε τους Ευρωπαίους ο Ραδάμανθυς τους Ασιάτες και ο Μίνωας είχε την τελική αποφασιστική ψήφο.

ΙΔΟΜΕΝΕΑΣ

Εγγονός του Μίνωα. Βασιλιάς της Κρήτης κατά τον Τρωικό πόλεμο, συμμετείχε στην εκστρατεία επικεφαλής των Κρητών. Ο Όμηρος τον περιγράφει ατρόμητο ως ένα από τους σημαντικότερους στρατηγούς των Ελλήνων στον Τρωικό πόλεμο και έμπιστο σύμβουλο του Αγαμέμνονα. Πολέμησε ενάντια στον Έκτορα αποκρούοντας τις επιθέσεις του, ενώ ήταν ένας από αυτούς που μπήκαν μέσα στον Δούρειο Ίππο μαζί με τον Οδυσσέα γεγονός που οδήγησε στην πτώση της Τροίας.

Στην επιστροφή από την Τροία το καράβι του έπεσε σε τρομερή θύελλα και επικαλέσθηκε την βοήθεια του Ποσειδώνα. Επειδή όμως μετά την σωτήρια του, δεν εκπλήρωσε το τάμα του στον Ποσειδώνα, οι Θεοί έστειλαν πανούκλα στην Κρήτη και οι Κρητικοί τον εξόρισαν στην Καλαβρία της Ιταλίας.

ΕΠΙΜΕΝΙΔΗΣ

Φιλόσοφος ποιητής του 6ου π.Χ. αιώνα, γεννημένος στην Κρήτη, Εθεωρείτο ως ένας από τους επτά μεγαλύτερους σοφούς της αρχαιότητας. Επίσης σύμφωνα με τον μύθο ήταν προικισμένος από τον Δία με το χάρισμα της προφητείας.

Ο Επιμενίδης βοήθησε τον Σόλωνα στις μεταρρυθμίσεις των νόμων της Αθήνας. Λατρευόταν το ίδιο και στην αρχαία Σπάρτη, καθώς είχε προφητεύσει για το στρατιωτικό μεγαλείο της πόλης. Μάλιστα λείψανα του σώματος του Επιμενίδη φυλασσόταν, ως ιερά, στο μέγαρο των εφόρων της Σπάρτης.

Στο επικό ποίημά του "Κρητικά", περιγράφει τον βασιλιά Μίνωα να απευθύνεται στον πατέρα του Δία. Ο Επιμενίδης θεωρείται ως ο διανοητής που αναφέρθηκε πρώτος στον φαύλο κύκλο, λέγοντας: Πας Κρης ψεύδεται. Αλλά ως Κρητικός και ο ίδιος έλεγε ψέματα, άρα δεν ίσχυε ο ορισμός, αφού όμως δεν ίσχυε και έλεγε την αλήθεια τότε ξαναγυρίζουμε στον ίδιο κύκλο.

ΝΕΑΡΧΟΣ

Γεννήθηκε στη αρχαία πόλη της Κρήτης Λατώ γύρω στο 360 π.Χ. Σε πολύ μικρή ηλικία μετανάστευσε μαζί με την οικογένειά του στην Αμφίπολη της Μακεδονίας για οικονομικούς λόγους, καθώς ο Φίλιππος είχε κατακτήσει την πόλη το 357 π.Χ. και παρείχε οικονομικά κίνητρα για εγκατάσταση νέων κατοίκων.

Στην Πέλλα μαζί με τον Πτολεμαίο και άλλους μπαίνει στον κύκλο των στενών φίλων του νεαρού Αλέξανδρου. Ο Φίλιππος δεν βλέπει με καλό μάτι τις συναναστροφές αυτές του γιου του για τον οποίο έχει προσλάβει ως δάσκαλο τον Αριστοτέλη και εξορίζει τον Νέαρχο. Ο Νέαρχος θα παραμείνει στην εξορία έως την δολοφονία του Φιλίππου και την ανάληψη της εξουσίας από τον Αλέξανδρο.

Μετά την ανάκλησή του και την επική πορεία του Μ. Αλεξάνδρου οι παλιοί στενοί φίλοι τιμούνται ιδιαίτερα και ο Νέαρχος αναλαμβάνει το 333 πΧ διοικητής της Λυκίας, μιας από τις πιο πλούσιες επαρχίες της Μ. Ασίας. Το 328 π.Χ. ο Αλέξανδρος τον καλεί κοντά του μαζί με τις ενισχύσεις που του μεταφέρει καθώς επίκειται η αποφασιστική μάχη της Βακτριανής. Το 326 π.Χ. ο Νέαρχος ορίζεται ναύαρχος του στόλου που έχει κατασκευαστεί στον Υδάσπη ποταμό της Ινδίας. Αν' εδώ ξεκινά το μεγάλο ταξίδι του Κρητικού ναυάρχου ο οποίος κατέβηκε τον ποταμό ως τις εκβολές του στον Ινδικό ωκεανό, παράλληλα με τον στρατό του Μ. Αλεξάνδρου. Αφού επισκευάζει τα πλοία στα τροπικά νερά που έχουν υποστεί ζημίες, περνά στον Περσικό κόλπο διαπλέοντας τα στενά του Ορμουζ και γίνεται ο πρώτος Έλληνας που επισκέπτεται το Μπαχρέιν. Η επίσκεψη αυτή φέρνει την χώρα στον Ελληνικό κόσμο καθώς οι κάτοικοι ασπάζονται την Ελληνική θρησκεία λατρεύουν τον Δία, ενώ η ανώτερη τάξη αρχίζει να μαθαίνει να μιλά Ελληνικά. Η χώρα ονομάζεται Τήλος. Αντικείμενα του Ελληνικού πολιτισμού υπάρχουν σήμερα εκτιθέμενα στο εθνικό μουσείο του Μπαχρέιν.

Συναντιέται με τον Μ. Αλέξανδρο στην Καρμανία μετά την επιτυχή διάσχιση της έρημου από τον στρατηλάτη. Παίρνει εντολές να πλεύσει προς τον Ευφράτη ποταμό και ξανασυναντιέται με τον Αλέξανδρο πριν την είσοδο στη Βαβυλώνα όπου αναφέρει στον παιδικό του φίλο κάποιον χρησμό που άκουσε ότι δεν πρέπει να εισέλθει στην πόλη. Ο Μ. Αλέξανδρος δεν τον λαμβάνει υπ όψη του. Ο θάνατος του μεγάλου στρατηλάτη είναι σταθμός για τον αρχαίο κόσμο. Ο Νέαρχος είχε θέση στα τελικά σχέδια του Μ. Αλεξάνδρου ως αρχηγός του στόλου, για μελλοντικές επιχειρήσεις στην Μεσόγειο θάλασσα. Στην διαμάχη των επιγόνων θα υποστηρίξει τον Αντίγονο για να αποσυρθεί αργότερα και να γράψει την ιστορία του. Ο θάνατος θα τον βρει το 300 π.Χ.

ΠΑΠΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ο 5ος

Γεννήθηκε στην Κρήτη το 1339 από άγνωστους γονείς. Έφερε το όνομα Πέτρος Φιλάργης και υιοθετήθηκε από Φραγκισκανούς καλόγερους. Λόγω των ικανοτήτων του στάλθηκε με υποτροφία να σπουδάσει στα καλύτερα πανεπιστήμια της Οξφόρδης και του Παρισιού. Κατά την διάρκεια των σπουδών του στο Παρίσι συνέβη το Δυτικό σχίσμα στους κόλπους της Καθολικής εκκλησίας.

Μετακομίζει στην Λομβαρδία όπου χάρη στην εύνοια και υποστήριξη του Δούκα του Μιλάνου γίνεται επίσκοπος στην Πιασέντζα το 1386 για να καταλήξει αρχιεπίσκοπος του Μιλάνου το 1402. Στην συνέχεια γίνεται Καρδινάλιος το 1405 από τον παπα Ιννοκέντιο τον 7ο και καταβάλει πολλές προσπάθειες για την επανένωση της χωρισμένης Καθολικής εκκλησίας. Σε αναγνώριση των προσπαθειών του αυτών, οι Καρδινάλιοι στην σύνοδο της Πίζας το 1409, τον εκλέγουν Πάπα. Κατά την δεκάμηνη σύντομη θητεία του εξήγγειλε μεταρρυθμίσεις τις οποίες δεν πρόλαβε να υλοποιήσει.

Ο θάνατος του επήλθε στις 4 Μαΐου 1410 ενώ βρισκόταν στην Μπολόνια με τον καρδινάλιο Cossa. Κυκλοφόρησαν φήμες ότι δηλητηριάστηκε από τον καρδινάλιο ο οποίος τον διαδέχθηκε ως Πάπας Ιωάννης 23ος. Έχει ταφεί μακριά από την γενέτειρά του, στον ναό του Αγ. Φραγκίσκου της Μπολόνιας.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΣ

Γεννήθηκε το 1470 στο Ρέθυμνο. Σε νεαρή ηλικία στέλνεται από τον πλούσιο έμπορο πατέρα του στην Βενετία για να συνεχίσει τις σπουδές του κοντά στον Ιωάννη Λάσκαρη όπου λαμβάνει εξαιρετική εκπαίδευση.

Το 1505 γίνεται καθηγητής της Ελληνικής γλώσσας στο φημισμένο πανεπιστήμιο της Πάντοβας. Τα μαθήματα του Μ. Μουσουρου στο πανεπιστήμιο, θα παρακολουθήσει και ο μετέπειτα διάσημος Ολλανδός διανοητής της Αναγέννησης Έρασμος (το όνομα του οποίου φέρουν σήμερα τα προγράμματα ανταλλαγής φοιτητών που χρηματοδοτεί η Ε.Ε.). Το 1516 ο Πάπας Λέων ο 10ος τον καλεί στην Ρώμη για να διδάξει στη σχολή του Βατικανού. Παράλληλα δημιουργεί στη Ρώμη το πρώτο Ελληνικό τυπογραφείο και τυπώνει τα έργα αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων σε συνεργασία με τον ξακουστό τυπογράφο Aldus Manutius, συμβάλλοντας στην αναγέννηση της Δύσης μέσα από, την γνώση του Ελληνικού πολιτισμού.

Το 1517 ο Μάρκος Μουσούρος ορίζεται από τον Πάπα αρχιεπίσκοπος της Μαλβασία (Μονεμβάσιας) αλλά πεθαίνει λίγο πριν αναχωρήσει για να αναλάβει τα καθήκοντα του.

ΠΕΤΡΟΣ Ο ΚΡΗΣ

Γεννιέται στην Κρήτη το 1485 και γίνεται ο πρώτος Έλληνας που θα φτάσει στην Αμερικανική Ήπειρο. Σε νεαρή ηλικία, πνεύμα ανήσυχο και περιπετειώδες, φεύγει για την Ισπανία, γίνεται μισθοφόρος στρατιωτικός, ειδικεύεται στα πυροβόλα όπλα και το πυροβολικό. Πολιτογραφείται Ισπανός με το όνομα Pedro da Candia (συνηθισμένο για ξένους να λαμβάνουν το όνομα του τόπου καταγωγής τους) και κατόπιν αναζητώντας την τύχη του σαλπάρει ως κοκινστάτορας για το Νέο Κόσμο.

Συμμετέχει στην κατάκτηση του Περού και την διάλυση της αυτοκρατορίας των Ίνκας από τον Φραγκίσκο Πιζάρο, όπου και διακρίνεται. Κατόπιν οδηγεί μια ανεπιτυχή αποστολή για την ανακάλυψη του θρυλούμενου βασιλείου της Amabaya με τους θησαυρούς του, ενός Ελντοράντο στην κοιλάδα του Αμαζονίου. Μετά την δολοφονία του Πιζάρο το 1541, ξεσπά εμφύλιος πόλεμος ανάμεσα στους Ισπανούς κατακτητές. Στην αποφασιστική μάχη κοντά στην παλιά πρωτεύουσα των Ίνκας το Κούσκο, το 1542 θα σκοτωθεί από τον Ντιέγκο ντι Αλμάγκρο.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΜΠΑΡΟΤΣΙ

Μαθηματικός και αστρονόμος της Αναγέννησης. Γεννημένος στο Ηράκλειο από ευγενή Βενετσιάνικη οικογένεια το 1537, σπουδάζει μαθηματικά στο πανεπιστήμιο της Πάντοβα. Με το υψηλό εισόδημα των 4.000 δουκάτων που του εξασφαλίζει η πατρική περιουσία στην Κρήτη, ο Φραγκίσκος παραμένει στην Βενετία όπου μεταφράζει αρχαίους Έλληνες, τον Ευκλείδη, τον Αρχιμήδη, τον Πάππου τον Αλεξανδρινό και άλλους.

Διακρίνεται επίσης ως αστρονόμος. Σήμερα ο κρατήρας της Σελήνης Μπαρόσιους φέρνει το όνομά του. Στην Μπολόνια εκδίδει μια συλλογή από προφητείες του Νοστράδαμου ενώ μια άλλη συλλογή του με μελέτες του Βυζαντινού αυτοκράτορα Λέοντος του Σοφού την δωρίζει στον κυβερνήτης της Κρήτης και μετέπειτα Δόγη Τζιάκομο Φοσκαρίνι. Μια συλλογή του από αντίγραφα αρχαίων κειμένων της Κρήτης καταλήγει στο πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Πέθαινε το 1604 στην Βενετία.

ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ (ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ)

Γεννήθηκε στο χωριό Φόδελε Ηρακλείου το 1541 από εύπορη οικογένεια που, λόγω εξέγερσης, είχε αναγκαστεί να μετακομίσει παλαιότερα από τα Χανιά, στην περιοχή Ηρακλείου. Ο πατέρας του Γεώργιος Θεοτοκόπουλος ήταν έμπορος και εισπράκτορας φόρων.

Στην πόλη του Ηρακλείου όπου ακμάζει η μεταβυζαντινή τέχνη ζωγραφικής, κέντρο συνάντησης της ανατολικής και δυτικής κουλτούρας που συνυπάρχουν αρμονικά, μαθαίνει την τέχνη της ζωγραφικής των εικόνων. Αξίζει να σημειωθεί ότι στην πόλη του Ηρακλείου δραστηριοποιούνταν την εποχή εκείνη περί τους διακόσιους ζωγράφους πολλοί από τους οποίους εκτελούν παραγγελίες εικόνων που αποστέλλονται στην συνέχεια προς πώληση στην Βενετία.

Το 1567 φεύγει για την Βενετία όπου παραμένει 3 χρόνια και τελειοποιεί την ζωγραφική του, επηρεαζόμενος από το αναγεννησιακό στυλ των Τιντορέτο και Τιτσιάνο.

Από την Βενετία μετακομίζει στη Ρώμη το 1570. Ο Ελ Γκρέκο, όπως και άλλοι Έλληνες, μετακομίζοντας στην Δύση την εποχή εκείνη, ασπάζεται τον Καθολικισμό. Εξακολουθεί όμως να υπογράφει τα έργα του με το πλήρες όνομα του στην Ελληνική γραφή. Άλλωστε διατηρεί στενές σχέσεις με την γενέτειρά του και ο μεγαλύτερος αδελφός του Μανούσος, θα έλθει να τον βρει και να περάσει τα τελευταία χρόνια της ζωής του, στο σπίτι του στο Τολέδο. Στη Ρώμη ανοίγει δικό του εργαστήριο. Η ριζοσπαστική του όψις αντίληψη και η κριτική του στο έργο του Μιχαήλ Άγγελου τον κάνουν να αποκτήσει εχθρούς στην αιώνια πόλη, που τον αποκαλούν ο ανόητος ξένος. Έτσι αναγκάζεται το 1577 να μετανοστεύσει στο Τολέδο της Ισπανίας, όπου θα ζήσει μέχρι το τέλος της ζωής του και θα ζωγραφίσει τα πιο φημισμένα έργα του.

Την εποχή που φθάνει στο Τολέδο, το Εσκοριάλ, το μεγάλο ανάκτορο του Φιλίππου Β΄, είναι ακόμα υπό διαμόρφωση και ο Φίλιππος έχει δυσκολία στο να βρει μεγάλους καλλιτέχνες για την ζωγραφική του διακόσμηση. Ο Τιτσιανο έχει πεθάνει, ο Τιντορέτο και ο Βερονέζε αρνούνται να έλθουν στην Ισπανία. Είναι η ευκαιρία που περιμένει ο Ελ Γκρέκο. Ήδη με τον ερχομό του έχει αναλάβει τη ζωγραφική της εκκλησίας του Σάντο Ντομίγκο στο Τολέδο και τα έργα του, Άγιο Πνεύμα και Ανάληψη της Παρθένου κάνουν μεγάλη εντύπωση.

Το εργαστήρι που έχει ανοίξει δεν προλαβαίνει να δέχεται παραγγελίες από σημαντικούς Ισπανούς, μιας χώρας ηγέτιδας της Δύσης την εποχή εκείνη, καθώς περνά τον χρυσό αιώνα της ιστορίας της, με τον πλούτο να ρέει από τις αποικίες της Αμερικής. Το 1586 δημιουργεί το αριστούργημά του, "η κηδεία του κομητα Οργκάθ". Η τεχνική του θα γίνει αιώνες μετά έμπνευση για ζωγράφους όπως ο Σεζάν και ο Πικάσο. Επίσης στα έργα της ώριμης ηλικίας του αρέσκεται στο να παίζει με το φως, καθώς κάθε πρόσωπο φαίνεται να έχει τον δικό του φωτισμό.

Στο Τολέδο ζει μια άνετη ζωή. Μισθώνει μουσικούς να παίζουν στα δείπνα του. Γνωρίζει την Ιερωνυμη Ντε Λα Γκουέβας χωρίς ποτέ να την παντρευτεί, με την οποία αποκτά το μοναδικό παιδί του το 1578, που προς τιμή του πατέρα του τον ονομάζει Γεώργιο Εμμανουήλ (Jorge Manuel). Ο γιος του θα γίνει επίσης ζωγράφος.

Τον Απρίλιο του 1614 ασθενεί σοβαρά και μια βδομάδα αργότερα πεθαίνει, Η σωρός του βρίσκεται θαμμένη στη εκκλησία Σάντο Ντομίνκο του Τολέδο.

ΒΙΤΖΕΝΤΖΟΣ ΚΟΡΝΑΡΟΣ

Ο σπουδαιότερος Κρητικός ποιητής της Αναγέννησης. Γεννημένος το 1553 από πλούσια Κρητο-Βενετσιάνικη οικογένεια στην Σητεία. Σει εκεί, μέχρι το 1590 οπότε μετακινείται στο Ηράκλειο όπου παντρεύεται την Μαριέτα Ζάνο και γίνεται μέλος της Ακαδημίας των Στραβακάντι. Το μνημειώδες έργο του "Ερωτόκριτος" θα αποτελέσει το αγαπημένο τραγούδι των Κρητικών για γενιές ολόκληρες, ως τις μέρες μας, και θα γίνει πηγή έμπνευσης για ποιητές όπως ο Διονύσιος Σολωμός και ο Κωστής Παλαμάς.

Το 1591 ο Κορνάρος τοποθετείται υγειονομικός επιθεωρητής, κατά τη διάρκεια της επιδημίας πανούκλας που κτύπησε την χρονιά εκείνη την Κρήτη. Πεθαίνει στο Ηράκλειο το 1613 και θάβεται στον ναό του Αγίου Φραγκίσκου.

ΔΑΣΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Το όνομά του ήταν Ιωάννης Βλάχος. Επειδή όμως εθεωρείτο (για την εποχή του) μορφωμένος, τον αποκαλούσαν δάσκαλο εξ ου και το Δασκαλογιάννης. Γεννήθηκε από ευκατάστατη οικογένεια στην Ανώπολη Σφακίων και ασχολήθηκε με το εμπόριο ως πλοιοκτήτης. Σε κάποιο από τα ταξίδια του ήρθε σε επαφή με Ρώσους αξιωματούχους που ήταν στην υπηρεσία της Μεγάλης Αικατερίνης και συμφώνησαν να ξεκινήσει την επανάσταση στην Κρήτη αμέσως μετά την έναρξη του επικείμενου Ρωσοτουρκικού πολέμου.

Ο Ανδριάντας έξω από το σπίτι του στην Ανώπολη Σφακίων.

Το 1770 έξεσπασε ο πόλεμος και η επανάσταση κηρύχθηκε στην εκκλησία του Άγιου Γεωργίου. Η επανάσταση είχε επιτυχίες στην αρχή, παρ' ότι μόνο τα Σφακιά συμμετείχαν. Η βοήθεια από την Ρωσία δεν ήλθε ποτέ και τον επόμενο χρόνο 40.000 Τούρκοι στρατιώτες εισβάλουν για πρώτη φορά στα Σφακιά καίγοντας τα χωριά. Ο Δασκαλογιάννης για να σώσει την επαρχία του από την εκδικητική μανία των Τούρκων παραδόθηκε στο Φραγκοκάστελο. Οι Τούρκοι τον πήραν στο Ηράκλειο και τον έγδαραν ζωντανό στις 17 Ιουνίου 1771 στην κεντρική πλατεία της πόλης.

Η επανάσταση του Δασκαλογιαννη ήταν η πρώτη επανάσταση κατά των Τούρκων εκατό περίπου χρόνια μετά την κατάκτηση του νησιού από τους Τούρκους και η απαρχή μιας σειράς άλλων επαναστάσεων που θα οδηγήσουν στην ελευθέρια της Κρήτης.

Σήμερα το διεθνές αεροδρόμιο Χανίων φέρει το όνομά του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ

Από την φημισμένη αρχοντική οικογένεια των Καλλεργών στο Ρέθυμνο. Γεννημένος το 1803, σπουδάζει ιατρική στο Παρίσι, όπου τον βρίσκει η έναρξη της επανάστασης του 1821. Αμέσως αφήνει τις σπουδές του και κατεβαίνει στην Πελοπόννησο. Πολεμά με τον Καραϊσκάκη και στην μάχη των Αθηνών πιάνεται προσωρινά αιχμάλωτος από τους Τούρκους. Υπηρετεί ως υπασπιστής του Γάλλου φιλέλληνα συνταγματάρχη Φαβιέρου λόγω της γνώσης της γλώσσας και αργότερα ως υπασπιστής του Καποδίστρια.

Το 1832 προάγεται σε αντισυνταγματάρχη και το 1843 τοποθετείται διοικητής του ιππικού. Πρωτοστατεί στην κίνηση του 1843 που υποχρέωσε τον Όθωνα να απομακρύνει τους Βαυαρούς συμβούλους του και να παραχωρήσει Σύνταγμα στον Ελληνικό λαό.

Τοποθετείται στρατιωτικός διοικητής Αθηνών και υπασπιστής του Όθωνα αλλά με την πτώση της κυβέρνησης Μαυροκορδάτου, το 1845, αναγκάζεται να φύγει εξόριστος στο Λονδίνο, όπου συναντά έναν άλλο εξόριστο εκεί, τον πρίγκιπα Λουδοβίκο Ναπολέοντα, τον μετέπειτα αυτοκράτορα της Γαλλίας Ναπολέοντα Γ΄, με τον οποίο γίνεται στενός φίλος. Με την πίεση των Μεγάλων Δυνάμεων και κυρίως της Γαλλίας, τις παραμονές του Κριμαϊκού πολέμου, το 1854, επιστρέφει στην Ελλάδα και γίνεται υπουργός στρατιωτικών στην νέα κυβέρνηση Μαυροκορδάτου. Αντιμετωπίζει την αντιπάθεια του Όθωνα και αναγκάζεται να παραιτηθεί τον επόμενο χρόνο.

Το 1861 τοποθετείται πρεσβευτής στο Παρίσι απ’όπου διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην εκθρόνιση του Όθωνα το 1862. Το 1866, με την έναρξη της μεγάλης Κρητικής επανάστασης, συζητιέται το όνομά του για να αναλάβει ως ηγέτης αυτής και να πείσει τον Ναπολέοντα Γ΄ να αλλάξει η Γαλλία την εχθρική της στάση προς την επανάσταση. Ο θάνατος θα τον βρει τον επόμενο χρόνο το 1867.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Γεννήθηκε το 1864 στις Μουρνιές λίγο έξω από τα Χανιά. Ο πατέρας του έμπορος των Χανίων, αναγκάζεται με την έναρξη της επανάστασης του 1866 να φύγει στην Σύρο για να σώσει την οικογένειά του. Εκεί ο Βενιζέλος πηγαίνει σχολείο και αργότερα σπουδάζει στην Νομική Σχολή του πανεπιστημίου Αθηνών.

Επιστρέφει το 1886 στα Χανιά και ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου, ενώ παράλληλα ασχολείται και με την δημοσιογραφία. Το 1891 παντρεύεται την Μαρία Κατελούζου και ζουν στο προάστιο της Χαλέπας. Κατά την γέννηση του δεύτερου παιδιού τους η Μαρία πεθαίνει και από τότε ο Βενιζέλος αφήνει γενειάδα.

Στην επανάσταση του 1897 κατά των Τούρκων παίζει καθοριστικό ρόλο ως επαναστάτης στο στρατόπεδο Ακρωτηρίου, που βομβαρδίζεται από τους στόλους των Μεγάλων Δυνάμεων. Εκεί ασκεί και τα πρώτα διπλωματικά του βήματα διαπραγματευόμενος με τους Ναυάρχους των Μεγάλων Δυνάμεων.Τον επόμενο χρόνο 1898 η Κρήτη γίνεται αυτόνομη, με κυβερνήτη τον Πρίγκιπα Γεώργιο και ο Βενιζέλος διορίζεται υπουργός Δικαιοσύνης. Σύντομα έρχεται σε ρήξη με τον Πρίγκιπα, πιέζοντας για ταχύτερη Ένωση με την Ελλάδα. Ο Γεώργιος τον απολύει. Ο Βενιζέλος εκδίδει δική του εφημερίδα, τον Κήρυκα, ενώ το 1905 ξεκινά την επανάσταση του Θερίσου, που τον επόμενο χρόνο οδηγεί στην παραίτηση του πρίγκιπα Γεωργίου και την αναχώρηση του από την Κρήτη.

Το 1910, ενώ η Κρήτη είναι ακόμη αυτόνομο κράτος, τον καλούν στην Αθήνα και γίνεται πρωθυπουργός της Ελλάδας. Δημιουργεί το κόμμα των Φιλελευθέρων και κερδίζει με μεγάλη πλειοψηφία τους συντηρητικούς αντιπάλους του στις εκλογές. Εφαρμόζει πρόγραμμα εκσυγχρονισμού της χώρας, διανομή εδαφών στους ακτήμονες, μέτρα για ενίσχυση της οικονομίας, καθώς και του στρατού - ναυτικού.

Το 1912 συνάπτει συμμαχία με τη Σερβία και τη Βουλγαρία πείθοντάς τους για την αναγκαιότητα του Ελληνικού στόλου και από κοινού κηρύσσουν τον Α΄ Βαλκανικό πόλεμο κατά της Τουρκίας. Η Τουρκία ηττάται αλλά οι σύμμαχοι συγκρούονται καθώς η Βουλγαρία διεκδικεί το μεγαλύτερο μέρος των απελευθερωθέντων εδαφών. Ελλάδα και Σερβία νικούν στον Β΄ Βαλκανικό πόλεμο το 1913 τη Βουλγαρία και περιορίζουν τις διεκδικήσεις της. Αποτέλεσμα των δυο αυτών νικηφόρων πολέμων ήταν να διπλασιάσει η Ελλάδα την έκταση και τον πληθυσμό της με την απελευθέρωση και προσάρτηση της Βόρειας Ελλάδας, της Ηπείρου, των νησιών και της Κρήτης. Ο πρωθυπουργός Βενιζέλος γίνεται εξαιρετικά δημοφιλής.

Το 1915 ενώ έχει ξεκινήσει ο Α’Παγκόσμιος Πόλεμος έρχεται σε σύγκρουση με τον βασιλιά Κωνσταντίνο κουνιάδο του Κάιζερ και παραιτείται. Αιτία της σύγκρουσης που θα οδηγήσει στον εθνικό διχασμό είναι η θέληση του Βενιζέλου να συμμετάσχει η Ελλάδα στο πλευρό των σύμμαχων της Αντάντ σε αντίθεση με τον βασιλια που επιθυμεί ουδετερότητα. Όταν η Βουλγαρία σύμμαχος της Γερμανίας καταλαμβάνει Ελληνικά εδάφη ο Βενιζέλος μεταβαίνει στην Θεσσαλονίκη το 1916 και δημιουργεί κυβέρνηση ανεξάρτητη από αυτή των Αθηνών. Τον επόμενο χρόνο 1917 ο Κωνσταντίνος αναγκάζεται να αυτοεξορισθεί και ο Βενιζέλος επιστρέφει στην Αθήνα. Η Ελλάδα εισέρχεται στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο.

Με το τέλος του πολέμου, ο Βενιζέλος συμμετέχει στη σύνοδο των νικητών στο Παρίσι το 1919, και με διπλωματική ικανότητα καταφέρνει να αποσπάσει την Ανατολική Θράκη καθώς και την περιοχή της Σμύρνης που διεκδικούσαν οι Ιταλοί. Η Ελλάδα με την αποβίβαση του στρατού στην Σμύρνη το 1919, εμπλέκεται σε σύγκρουση με την Τουρκία η οποία κλιμακώνεται το 1920. Ο Βενιζέλος παρά τη δολοφονική σε βάρος του απόπειρα, στο Παρίσι, αμέσως μετά την υπογραφή της συνθήκης των Σεβρών, επιστρέφει θριαμβευτής στην Αθήνα. Χάνει όμως τις εκλογές του 1920 όπως και ο Τσώρτσιλ το 1945, παρ όλα βρίσκεται στο απόγειο της δόξας του και φεύγει στο εξωτερικό, όπου παντρεύεται το 1921 στο Λονδίνο την πλούσια Ελληνοαμερικανίδα Έλενα Σκυλίτση. Ο βασιλιάς επιστρέφει στην Ελλάδα. Ο πόλεμος στην Μικρά Ασία εξελίσσεται σε τραγωδία με ολέθρια σφάλματα που οδηγούν στην Μικρασιατική καταστροφή του 1922. Πάνω από 2 εκατομμύρια Έλληνες της Μικράς Ασίας, όπου ζούσαν εκεί περισσότερα από 3000 χρόνια, έρχονται πρόσφυγες στην Ελλάδα για να γλιτώσουν την εκδικητική μανία των Τούρκων που καίνε τη Σμύρνη. Μετά την καταστροφή, ο βασιλιάς φεύγει για δεύτερη φορά εξόριστος από την χώρα.

Ο Βενιζέλος επανέρχεται και το 1928 εκλέγεται πρωθυπουργός και παραμένει μέχρι το 1932, λαμβάνοντας σειρά μέτρων για κοινωνικές παροχές, την ανόρθωση της οικονομίας και την προαγωγή της παιδείας. Παράλληλα αναπτύσσει σχέσεις καλής γειτονίας με Βουλγαρία, Ιταλία, Γιουγκοσλαβία και αποκαθιστά τις σχέσεις με την Τουρκία του Κεμάλ, υπογράφοντας σύμφωνο φιλίας το 1930 επισκεπτόμενος την Άγκυρα. Όμως η διεθνής ύφεση των αρχών της δεκαετίας του 30 έχει ως θύμα της και την κυβέρνηση Βενιζέλου, που χάνει τις εκλογές του 1932. Τον επόμενο χρόνο γίνεται δεύτερη δολοφονική απόπειρα εναντίον του στην Αθήνα. Τον Μάρτιο του 1935 κατηγορείται ως υποκινητής του αποτυχημένου κινήματος και αναγκάζεται να αυτοεξοριστεί στην Γαλλία. Η Δημοκρατία καταργείται τον Οκτώβριο του 1935 και επιστρέφει ο βασιλιάς Γεώργιος Β΄.

Ένα χρόνο μετά την εξορία του, βαθιά στενοχωρημένος παθαίνει εγκεφαλικό επεισόδιο στις 19 Μαρτίου 1936 και πεθαίνει πέντε μέρες αργότερα στο διαμέρισμα του στην οδό Μπουζόν 22 στο Παρίσι. Η σωρός του που αναχωρεί από το Παρίσι, μεταφέρεται με αντιτορπιλικό στα Χανιά με τιμές αρχηγού κράτους, αποφεύγοντας την Αθήνα, για να μην προκληθούν ταραχές εναντίον του καθεστώτος Μεταξά. Ενταφιάζεται στο Ακρωτήρι Χανίων (όπου και ο τάφος του σήμερα), το μέρος όπου είχε πολεμήσει και απ΄ όπου είχε ξεκινήσει την μεγάλη του καριέρα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Γεννημένος στο Ρέθυμνο το 1882, σπουδάζει οικονομικά στην Αθήνα και στο εξωτερικό. Επανερχόμενος στην Κρήτη εκλέγεται μέλος της Κρητικής βουλής. Με την ενσωμάτωση της Κρήτης στην Ελλάδα το 1913, εκλέγεται μέλος του Ελληνικού κοινοβουλίου. Γίνεται υπουργός στην κυβέρνηση του Ελ. Βενιζέλου και αργότερα υπουργός οικονομικών στην κυβέρνηση Θεμιστοκλή Σοφούλη. Στα τέλη της δεκαετίας του 1930 τοποθετείται διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας.

Τον Απρίλιο του 1941 γίνεται πρωθυπουργός της Ελλάδας σε μια ταραγμένη εποχή, καθώς οι Γερμανοί, είναι προ των πυλών της Αθήνας και ο πρωθυπουργός Αλέξανδρος Κορυζής έχει αυτοκτονήσει. Μαζί με τον βασιλιά Γεώργιο Β’κατεβαίνει στην Κρήτη και οργανώνει την άμυνα του νησιού. Φεύγει ξανά κατά την διάρκεια της Μάχης της Κρήτης στην Αίγυπτο, όπου παραμένει πρωθυπουργός της εξόριστης Ελληνικής κυβέρνησης στο Κάιρο μέχρι το 1943. Κατά την διάρκεια της πρωθυπουργίας του θα συνοδεύσει τον Γεώργιο Β΄ στο ταξίδι του στις ΗΠΑ και στην συνάντηση του με τον πρόεδρο Φρ. Ρούσβελτ. Μετά τον πόλεμο υπηρετεί σε διάφορες κυβερνητικές θέσεις, μέχρι τον θάνατό του στην Ιταλία το 1956.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ

Ο περισσότερο μεταφρασμένος νεοέλληνας συγγραφέας, Γεννήθηκε στο Ηράκλειο το 1883. Το 1902 ξεκινά σπουδές στην Νομική σχολή του πανεπιστημίου Αθηνών και συνεχίζει στο Παρίσι το 1907 σπουδάζοντας φιλοσοφία. Μετά τις σπουδές του στο Παρίσι το 1910 γράφει και το πρώτο του έργο “Ο πρωτομάστορας”, βασισμένο σε ένα λαϊκό μύθο. Το 1922 -24 μετακομίζει στο Βερολίνο και ξεκινά να γράφει την Οδύσσεια, ένα τεράστιο επικό ποίημα που θα πάρει χρόνια μέχρι να ολοκληρωθεί.

Γίνεται θαυμαστής του Λένιν και το 1925 επισκέπτεται την Σοβιετική Ένωση όπου παρακολουθεί την άνοδο του Στάλιν στην εξουσία. Γίνεται πολίτης του κόσμου ταξιδεύοντας στην Ισπανία, την Αίγυπτο, την Κύπρο, την Τσεχοσλοβακία, την Κίνα, την Ιαπωνία, για να καταλήξει στην Γαλλική Αντίμπ όπου αγοράζει σπίτι δίπλα στη θάλασσα.

Το 1945 ως επικεφαλής ενός μικρού αριστερού μη κομουνιστικού κόμματος εισέρχεται στην Ελληνική Βουλή, αλλά σύντομα απογοητεύεται και αποσύρεται από την ενεργό πολιτική. Αφοσιώνεται στο γράψιμο δημιουργώντας τα αριστουργήματά του όπως “Ζορμπάς ο Έλληνας” το 1946, “ο Χριστός ξανασταυρώνεται” το 1948, ο “καπετάν Μιχάλης” το 1950, “ο τελευταίος πειρασμός” το 1951, “ο φτωχούλης του Θεού” (Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης) το 1956 και την “αναφορά στον Γκρέκο”, περιέχουσα αυτοβιογραφικά του και φανταστικά στοιχεία.

Ο επηρεασμός του Γερμανού φιλόσοφου Νίτσε στο έργο του Καζαντζάκη φαίνεται μέσα και από την σκληρή κριτική που ασκεί προς την εκκλησία, γεγονός που οδηγεί συντηρητικά της στοιχεία, να κατα-δικάσουν το έργο του και να τον αφορίσουν το 1955.

Το 1957 προτείνεται για το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας αλλά χάνει για μία ψήφο από τον Αλμπέρ Καμύ. Τον ίδιο χρόνο 1957, ενώ βρίσκεται σε ένα ταξιδεύει στην Άπω Ανατολή, πάσχοντας από λευχαιμία αδιαθετεί και παίρνει το αεροπλάνο της επιστροφής. Μεταφέρεται στο νοσοκομείο του Φράιμπουργκ της Γερμανίας όπου πεθαίνει. Ο τάφος του βρίσκεται πάνω στις νότιες επάλ-ξεις των βενετσιάνικων τειχών του Ηρακλείου, αναγράφοντας *“δεν ελπίζω τίποτα, δεν φοβάμαι τίποτα, είμαι ελεύθερος”*, εκφράζοντας με τον τρόπο αυτό, το αδάμαστο πνεύμα του.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Δευτερότοκος γιος του Ελευθερίου Βενιζέλου γεννημένος στα Χανιά το 1894 όταν η Κρήτη ήταν ακόμα τουρκοκρατούμενη. Υπηρετεί στον Ελληνικό στρατό ως αξιωματικός, στον Α΄ παγκόσμιο πόλεμο καθώς και στην πρώτη φάση της Μικρασιατικής εκστρατείας, όπου διακρίνεται και προάγεται στον βαθμό του λοχαγού του πυροβολικού. Το 1920 παραιτείται από το στρατό και εκλέγεται για πρώτη φορά βουλευτής. Το 1941 τοποθετείται πρεσβευτής της εξόριστης Ελληνικής κυβέρνησης του Καΐρου στις ΗΠΑ. Δυο χρόνια μετά αναλαμβάνει υπουργική θέση και το 1944 γίνεται πρωθυπουργός της εξόριστης κυβέρνησης... Με την απελευθέρωση της Ελλάδας γίνεται υπουργός στην πρώτη μεταπολεμική κυβέρνηση υπό τον Γ. Παπανδρέου. Το 1948 αναλαμβάνει την ηγεσία του κόμματος Φιλελευθέρων που είχε ιδρύσει ο πατέρας του το 1910, διαδεχόμενος τον Θεμιστοκλή Σοφούλη. Την περίοδο 1950- 51 γίνεται πρωθυπουργός, διαδεχόμενος τον Νικόλαο Πλαστήρα.

Το 1961 ιδρύει μαζί με τον Γεώργιο Παπανδρέου την Ένωση Κέντρου με την οποία κερδίζουν τις εκλογές και ορκίζεται αντιπρόεδρος της κυβέρνησης, θέση στην οποία τον βρίσκει ο ξαφνικός θάνατος από καρδιά στις 7 Φεβρουάριου 1964. Είναι θαμμένος δίπλα στον πατέρα του στο Ακρωτήρι Χανίων.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

Έλκοντας την καταγωγή του από πλούσια οικογένεια της Λέσβου, γενήθηκε στο Ηράκλειο το 1911. Αργότερα η οικογένειά του μετακομίζει στην Αθήνα όπου ο νεαρός Οδυσσέας εγγράφεται στο πανεπιστήμιο Αθηνών. Το 1935 δημοσιεύει την πρώτη του ποιητική συλλογή.

Το 1937 υπηρετεί τη στρατιωτική του θητεία. Ο Ελληνο-ιταλικός πόλεμος του 1940 τον βρίσκει ως υπολοχαγό στην πρώτη γραμμή του μετώπου στην Αλβανία... Μετά τον πόλεμο φεύγει για μεγάλα διαστήματα στην Γαλλία στο Παρίσι, το 1948-52 και 1969-72 (κατά την διάρκεια της χούντας). Εκεί συναναστρέφεται μεγάλα ονόματα των Γραμμάτων και της Τέχνης όπως, Ματις, Πικάσο, Σαγκαλ, Αξελος, Ζαν Πωλ Σατρ και άλλους.

Η ποίησή του γίνεται διεθνώς γνωστή και ο Μίκης Θεοδωράκης μελοποιεί το πιο φημισμένο έργο του το Άξιον Εστί.

Το 1979 του απονέμεται το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας από την Σουηδική ακαδημία επιστημών και αναγνωρίζεται ως ένας από τους σπουδαιότερους εκφραστές του ρομαντικού μοντερνισμού στην ποίηση. Πεθαίνει σε ηλικία 85 ετών το 1996.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Κρητικής καταγωγής, με πατέρα από την περιοχή των Χανίων και μητέρα από τη Μικρά Ασία, γεννήθηκε στη Χίο το 1925. Σπουδάζει μουσική στην Αθήνα και στη συνέχεια στο Παρίσι την περίοδο 1954-59, με έντονη καλλιτεχνική δημιουργία.

Το 1957 κερδίζει το χρυσό βραβείο στο μουσικό φεστιβάλ Μόσχας. Επιστρέφει στην Ελλάδα και τα μουσικά του έργα “Επτάφιος, Επιφάνεια, Μικρές Κυκλάδες, Άξιον Εστί, Ματχαουζεν, Ρωμιοσύνη”, έχουν ρίζες στην αυθεντική Ελληνική μουσική. Γρήγορα γίνεται διεθνώς γνωστός. Παράλληλα εμπλέκεται στα πολιτικά πράγματα της χώρας μετά τη δολοφονία του βουλευτή Γρηγόρη Λαμπράκη, το 1963. Ιδρύει την Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη της οποίας γίνεται πρόεδρος και το 1964 εκλέγεται βουλευτής με την ΕΔΑ. Οι αριστερές του πεποιθήσεις οδηγούν σε αποκλεισμό τραγουδιών του από τους ραδιοφωνικούς σταθμούς. Το 1963 γράφει τη μουσική για το φιλμ “Ζορμπάς ο Έλληνας”.

Το 1967 με την χούντα στην Ελλάδα, τα τραγούδια του κηρύσσονται απαγορευμένα και ο ίδιος συλλαμβάνεται και φυλακίζεται για 5 μήνες. Αποφυλακίζεται το 1968 και κρατείται υπό περιορισμό μαζί με την οικογένειά του στον Ωρωπό. Προσωπικότητες όπως ο Άρθουρ Μίλερ, ο Σοστάκοβιτς, ο Μπερστάιν, ο Χάρυ Μπελαφόντε, και άλλοι, επιτυγχάνουν να απελευθερώσουν το Θεοδωράκη το 1970, ο οποίος φτάνει στο Παρίσι με ναυλωμένο αεροπλάνο.

Επί 4 χρόνια αγωνίζεται στο εξωτερικό για την ανατροπή της χούντας, δίνοντας εκατοντάδες κονσέρτα σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Συναντά προσωπικότητες όπως ο Πάμπλο Νερούντα, ο Αλιέντε, ο Νάσερ, ο Τίτο, ο Αραφάτ, ο Μιτεράν, ο Πάλμε. Για εκατομμύρια ανθρώπους γίνεται το σύμβολο της αντίστασης κατά της δικτατορίας..

Επιστρέφει στην Ελλάδα το 1974 με την αποκατάσταση της Δημοκρατίας και συνεχίζει τη δουλειά του με συναυλίες στο εσωτερικό και εξωτερικό. Εκλέγεται ξανά βουλευτής με την Αριστερά και το 1990 γίνεται υπουργός στην κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Πέρα από το καλλιτεχνικό του ταλέντο, διακρίνεται για την αγάπη προς τη χώρα του, τα ανθρώπινα δικαιώματα, τον διεθνισμό, την οικολογία και την Ειρήνη.

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ

Μέσα από 18 σύντομες βιογραφίες διάσημων Κρητικών από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα επιχειρείται μια καλύτερη γνώση του επισκέπτη με τον τόπο και τους ανθρώπους που τον κατοικούν. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, την αδούλωτη ψυχή τους, την αγάπη τους για την ελευθέρια, την δικαιοσύνη, την επιστήμη, τις τέχνες και τα γράμματα.

Ο πιο διάσημος Κρητικός είναι ο Δίας η Ζευς, ο πατέρας των Ολύμπιων θεών. Κρητικός λογίζεται αφού στην Κρήτη, στο Ιδαίο Άντρο στον Ψηλορείτη η Ίδη (2456 μέτρα), το ψηλότερο βουνό της Κρήτης γεννήθηκε και στο Δικταίο Άντρο στο ορο-πέδιο Λασιθίου σε ένα άλλο σπηλαίο μεγάλωσε με το γάλα της κατσίκας Αμάλθειας.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Δίας, εκτός από ηγέτης – πρόεδρος των θεών κατείχε και το υπουργείο Τουρισμού ως προστάτης των ταξιδιωτών και θεός της φιλοξενίας, εξ ου και το Ξένιος Ζευς.

Εκφράζει την σημασία που απέδιδαν οι αρχαίοι Έλληνες στην φιλοξενία μια αρχή που πάντα τηρήθηκε απαράβατη μέσα από τους αιώνες στην Κρήτη, όπου ο ξένος, ο ταξιδιώτης ήταν πρόσωπο ιερό, καλοδεχούμενο και τύχαινε της φιλοξενίας και της προστασίας των κατοίκων.

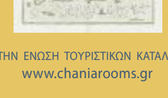

ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ
www.chaniarooms.gr